

1854-11-27

SENDER

Constantin Hansen

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

København

Recipient's location:

Rom

Mentioned people:

Magdalene Constantin-Hansen

Constantin Hansen

Wilhelm Marstrand

Georgia Skovgaard

P.C. Skovgaard

Archive:

Mappe 11 nr. 32

TRANSCRIPTION

Mappe 11, nr 32

Kbhvn: 27 Novbr 54.

Kjære Skovgaard! Vi have her en alvorlig Vinter, som overraskede mig i Skaane uden synderlig Reisetøi. Jeg var nemlig i Fredags 8 dage i Sommerveir taget med Hammerich til Lund. Han vilde [?: purre]) de Lærde i Lund til at skynde sig med deres Hæfte af det nordiske Universitetstidsskrift, og jeg vilde blandt andet see Domkirken. Paa Grund af Dampskibets Udeblivelse fra Malmø, maatte jeg kjøre paa en aaben Vogn med Vinden imod til Helsingborg og det var ingen italiensk Fornøjelse. Jeg tænker at det er Rusland, som i sin Harme blæser med sin Frostaande over Europa. Kanalen i Overgade har længe været tillagt og Vinduerne frosne. Tak! for Brevet hvori jeg faar Skjænd for min Inkonsekvents! Jeg har nylig med Taushed modtaget en Professortitel X|X efter Consistoriets, mig uafvidende, Indstilling.], som aldeles overraskede mig. Det var sikkert ukonsekvent af mig. Men hvem er da konsekvent? Et fuldkommen konsekvent Menneske – Hau! Ha! – Jeg troer og haaber at De holder mere af mig som jeg er. Jeg føler desværre at jeg er noget gnaven og den Gnavne kan jo næppe være konsekvent. Men har jeg ikke Grund til at være gnaven? Jeg har kjøbt Lys (som ere dyre for Ruslands Skyld) for at illuminere naar Ministeriet gikaa af. Jeg har maattet brænde Lysene op, og Ministeriet er endda ikke gaaet af. Jeg er blevet Professor (i og for sig ærgerligt nok) og har i Tankerne, for over en Maaned siden, i den Anledning lagt paa Billederne, men der melder sig ingen Kjøber. Da jeg havde knap Tid regnede der Bestillinger ned, og nu, da jeg har Tid nok, er det aldeles Tørreveir[?]. – Hvad Roeskilde Capel angaaer da hører jeg at der gjøres eller skal gjøres Prøve med at opstille Statuen paa Sidevæggen til Venstre fra Indgangen. Dersom dette er Tilfælde og Opgaven for mig altsaa forandres, da stemmer dette med min Anskuelse. Jeg synes nemlig at det Religiøse vilde passe langt bedre end det Historiske paa Stedet.

-2-

Det Historiske forekommer mig desuden noget trukket ved Haaret. Hverken Slaget ved Fehmern eller den Rosenkrantzske Historie kunne siges at være Hovedmomenter i Christian d: 4des Historie. Dersom Statuen skal stilles [foran] paa [foran] den ene Sidevæg, saa vilde jeg paa Væggen ligefor anbringe for Eksempel Opstandelsen, som da maatte være en rig Komposition, i den Art som der findes blandt Rafaels Tapeter. Familiescenen paa Væggen ind mod Kirken kunde bibeholdes. Dernæst har jeg tænkt mig et høit Panel, afdelt med Piller eller Karryatider, mellem hvilke i lille Maalestok kunde anbringes historiske Scener. Hele den øvrige

Udsmykning af Rummet blev da ornamental. Det Hele vilde dermed komme til at koste mindre og passe bedre til Kirken.

Thorvaldsens Chr: d. 4de staaer jo med Hatten i Haanden og altsaa som om han blottede Hovedet lige for den religiøse Fremstilling. Dette har jeg i Sinde at tale med Conferentsraad Thomsen om en af Dagene. – I Rafaels Stanzer er Panelet saaledes som jeg har ment det (naturligvis stemt sammen med den øvrige Dekoration i Kapellet). – En saadan Ordning af det Hele vilde stemme langt mere med min Tilbøielighed end den Eddelienske KPlan. – I denne Maaned har jeg fyldt 50 Aar, og det var derfor godt at der kom Afgjørelse paa Sagen før jeg bliver alt for gammel. – Af Kunstnyt[?] veed jer desværre Intet andet end at jeg nylig var inviteret til Middag hos den fuldkommen reaktionære Marstrand, for at træffe sammen med den schlesvigholsteinske Maler Gutlitt, som har været her i Besøg for at undersøge Terrainet. Han medbragte et Par i mine Øine afskyelige Billeder.

Imellem mine mange Feil er ogsaa den at det falder mig saa vanskeligt at sige rent ud nei til en Begjæring. Jeg var saaledes

-3-

nylig saa svag at love Marstrand at male en 2 Alens Muse paa hans Væg. I Morgen agter jeg at begynde derpaa og vil ogsaa udføre det med Lyst, uagtet jeg fortryder Løftet af flere Grunde. Hvad man har lovet maa man jo holde og man burde da ikke heller tale om Fortrydelse. De maa altsaa undskylde denne Smaalighed, som saa meget andet. Jeg kan dog ikke andet [skjøndt det næppe behøves] end udtale at jeg skatter Bissen som Kunstner og Menneske; men man behøver dog ikke at holde med sine Venner i Alt, Rub og Stub. Jeg var sidst da jeg skrev lidt gnaven over at de to Statuer til Vestibulen lade vente saa længe paa sig. Grunden er vel den at der kun sjældent bliver arbejdet paa dem. – Paa en stærk Forkjølelse nær befinder jeg mig meget bedre end da De reiste. Magdalene og alle Børnene ere flinke.

Rygtet taler om en Ministerforandring, med Geheimeraad Scheel fra Pinneberg til Præmierminister, som nylig har været i Berlin. At Rigsraadet skal indrømmes en vis Skattebevillingsret. – Imidlertid [?love] vi os til at vælge Folketingsmænd den 1ste Decbr. De kommer ikke til at bestaa af hvad Regjeringen kalder Kjernen (?) af Folket, nemlig dem som ere fornøiede med Styrelsen. Dagbladets Redaktør er dømt til 3 Maaneders Fængsel; men Sagen gaaer til høieste Ret. Dagbladets Bogtrykker S Salomon er aldeles frikjendt.

Det er sandt, Vermehren har medbragt et godt Billede fra den jydsk

Hede. En Røgter som strikker paa en Strømpe. Fordringsløst og gennemført med megen Omhu er det næsten en somarisk Fremstilling. Noget mere Saft i Farven kunde det vel have; men hvor der er saa meget Godt maae man da ikke være urimelig og fordre Alt. – Magdalene hilser saa mange Gange. – Hils Høyens meget fra os. Nu har de da seet Claude Lorrainerne i Galleri Doria. – Lev vel og flyt ikke alt for langt fra os naar De kommer hjem.

Deres hengivne Const. Hansen

-4-

En kjærlig |Hilsen| Du gode lille G – glæd Du Dig med de modne Druer og Figner og overlad Kulde og Længsler til os. – Ja ved Kaffebordet er her hyggeligt nok, men stikker man Næsen uden for Døren er det koldt! koldt! koldt! – og somme Folks Næser taale ikke meget. Ja vi savne Eder rigtignok. – Gjertrud besøger mig imellem, hun venter sin Broder Henrik hjem til Julen. – Elise har det [?] godt, jeg har fæstet hendes Lisbet til Foraaret, den lille Marie stræber med det ophøiede Maal: en Dukkepige-Plads.-

Marstrands leve nu midt i den travle By, vi see dem sjældent. Hilkers have havt en alvorlig Tid paa Grund af hendes Moders Sygdom og Død. [?] hilser Eder. – Adda hilser. Alvilda ligesaa.

Din Magdal.

|Signore P. Skovgaard.

Pittore danese.

Café gréco.

Roma.

Franco front.|

Köln: 27 Novbr 54.

[illegible]

Det ypperste forekommer mig herunder noget brudt med
Jævn. Jævn Plagt med Fehneras alle den Rosenkrantzske
Gjesteris hinner siges at være godsmommet i Christian
d. 4de Gjestoris. Deres Skatens skal stilles ^{foran} den
Tidtag, som vilde jeg paa Baggen ligesom aubringe for Gængel
Opstandelsen, som da maatte være en rig Konge af den, som
Art som den findes blandt Rapacts Tager. Samtidig
gaa Baggen ind mod Tivlen Lunde bibejaldes. Dermed
for jeg kendt mig at jekt faant, afstelt med Filler eller
Larvjakter, mellem smiller i lille Maatstod Lunde aubrin,
gaa seftoristh Tsaar. Gile den övrigt Gfaujtning af
Lundmet blev da ornamental. Det gile vilde skend
Lomus til at koste mindstygge. Det til Tivlen.
Thorsaldens Str. d. 4de Taus ja med Faltne i Jævn og alle
som en far blottet godset ligesom den ratiqst Gfaujtning.
Det for jeg i Tind at tale med Conferentiaad Thorsaldens
en af Taus. — I Rapacts Skanger var faantet faant
som Kij far omek de Gfaujtninge faant faant med
den övrigt Skotland i Taus. — I faanta Örtning
af det gile vilde faant laant min midermin Likhöjst
med den Edelienke faant. — I faant faant for jeg
fjelt 50 Aar, og det var derfor gile at de den Affjörst
Taus for jeg blime alt for faant. Af Örtning med
jig denore Takt antet and at jeg vilde var inatant til
Mistag for den fultommes raaktioner Marstrand, for
at troff faant med den fultommes faant Marstrand,
som far nord for i Gfaujt for at miderjög Terrainet. Jan
miderjög at far i min Ört affjörst Takt.
Mallen min miderjög Takt er og fa den at det faldes mig faant
Likhöjst at jeg rent ind miderjög Takt. Fj var faant

[illegible]

Magdalene og alle Cönnens en flinkes.
 Nyligst kaldes om en Ministerforandring, and Gæstimeraad
 Schuel fra Pommern til premerminister, som nyligst
 var i Berlin. At Regeraadet skal indskrænkes
 til 12 Medlemmer. — Friholdet laves nu til
 at være Folketingsmand den 1de Decbr. de kommer
 ikke til at bestå af hvad Regeringens kaldes Råds
 af Folket, nemlig de som er forvieldt med sig selv.
 Rigsbladets Indsættelse er sket til B. Maandens Tid, men
 Regeringen vil først se. Rigsbladets Læse, og de
 er alle frivillige.
 Det er sandt, Cönnens for mægtigt at gætte Lilled for den
 Jant. for Regeringen som for den som er i Regeringen.
 Gjennemførelse med mange Gæster og de vil være en
 Gæstgiver. Nogle mere Gæster i Regeringen end de
 som er og som vil gætte Gæster mere end de vil
 og for den. — Magdalene vil for mange Gæster.
 Jant Hægeren vil for os. Nu for de de Jant Claude Lorrainerne
 i Gæster. Doria. — der vil og flig ikke alle for langt fra os
 de kommer hjem. — Deres frivillige Const. Hansen.

